U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobce: **T. N.**, zast. Mgr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2017, čj. OAM-284/ZA-ZA11-HA11-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, čj. 42 Az 20/2017-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím vydaným dne 27. 9. 2017 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl rozsudkem ze dne 28. 2. 2018.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud podle stěžovatele nesprávně vyhodnotil napadené rozhodnutí, ve kterém žalovaný dostatečně nezkoumal udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu; zatížil tak svůj rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti. Stěžovatel tvrdí, že mu po návratu do jeho země původu hrozí újma v podobě pronásledování jeho rodiny ze strany policejních složek, které se podle organizace Freedom House dopouštějí mučení představitelů opozice a se kterými pravděpodobně spolupracuje nynější přítel jeho bývalé ženy. Ten mu v průběhu roku 2016 vyhrožoval. Jako důvod pronásledování stěžovatel ve vztahu ke své osobě uvedl své „pacifistické postoje“, které považuje za projev politického názoru. Újma ve smyslu zákona o azylu stěžovateli hrozí také z důvodu probíhající války na území Ukrajiny, neboť tam stále dochází k nerozlišujícímu násilí, jehož důsledkem jsou úmrtí civilistů. Stěžovatel se také obává, že po návratu na Ukrajinu by musel nastoupit do armády, neboť kvůli rozsáhlé dezerci v počátcích ozbrojeného konfliktu musí armáda doplňovat početní nedostatek prostřednictvím odvodů bojeschopných mužů. Stěžovatel proto navrhl, aby NSS zrušil

rozsudek krajského soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení, případně aby zrušil též rozhodnutí žalovaného.

[3] Žalovaný se domnívá, že kasační námitky nevypovídají o žádném pochybení, kterého by se on či krajský soud dopustil. Podle žalovaného bylo ve správním řízení objasněno, že stěžovatelovým důvodem pro podání žádosti o azyl byla především legalizace jeho pobytu na území ČR, neboť zde pozbyl povolení k dlouhodobému pobytu a obdržel výjezdní příkaz. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně aby ji zamítl.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost jeho kasační stížnosti. Pouze namítal vady řízení před správním orgánem i před soudem (nedostatečně zjištěný skutkový stav a nepřezkoumatelnost).

[7] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se dostatečně věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal.

[8] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení azylu podle § 12 až § 13 či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Během správního řízení uvedl, že do ČR přicestoval v roce 2014, aby zachránil vztah s bývalou manželkou. Do 21. 12. 2016 měl stěžovatel povolen dlouhodobý pobyt, který mu však nebyl prodloužen a dostal výjezdní příkaz. Institut azylu však neslouží k legalizaci pobytu cizince na území ČR poté, co mu vyprší platnost některé z forem pobytového oprávnění podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Stěžovateli se ani nepodařilo prokázat spojitost mezi jeho politickými názory – mírovým pohledem na svět - a vyhrožováním ze strany současného přítele jeho bývalé manželky (které již v současnosti ani nepokračuje). K prokázání pronásledování ze strany policejních složek či případné hrozící újmy nepostačí pouhá stěžovatelova domněnka, že tento muž s ukrajinskou policií spolupracuje. Stejně tak stěžovatel neprokázal, proč by se on sám či jeho rodina měla obávat mučení ze strany policie v případě, že by se na ni obrátil (např. v souvislosti se zmíněným vyhrožováním od manželčina přítele).

[9] Současnou bezpečnostní situací na Ukrajině se NSS zabýval již několikrát. Dospěl k závěru, že se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt izolovaný pouze ve východní části Ukrajiny, jehož intenzita i v

pokračování

dotčených oblastech výrazně kolísá (např. rozsudek ze dne 18. 3. 2015, čj. 3 Azs 237/2014-25, či usnesení ze dne 9. 11. 2016, čj. 1 Azs 237/2016-26). Stěžovatel pochází z Ivanofrankivské oblasti na západě země a nic nenasvědčuje tomu, že by byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy v důsledku konfliktu v Luhanské a Doněcké oblasti (tzv. linie dotyku). Nelze přisvědčit ani názoru stěžovatele, že by mu vznikla vážná újma v důsledku nuceného zapojení do ozbrojeného konfliktu. Služba v armádě, ač nedobrovolná, není důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany (viz např. rozsudek ze dne 17. 12. 2015, čj. 5 Azs 158/2015-24). Nadto podle zprávy odboru azylové a migrační politiky, která se mimo jiné týká politické a bezpečnostní situace a vojenské služby na Ukrajině a která je součástí správního spisu, se objevují jen ojedinělé boje v linii dotyku. Zároveň od září roku 2016 probíhá propouštění neprofesionálních příslušníků armády do záloh.

[10] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[11] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu